

AnletsBladet

NR 1

FEBRUARI 2010

Ordföranden har ordet

När jag skriver detta är alla helger passerade och vi har kommit en bit in på det nya året.

Julen kom att påminna om barndomens jular med snö och kyla. När man som jag börjar känna sig för gammal för slalombackarna så hann jag faktiskt med lite släktforskning mellan lutfisk och dopp i grytan. Nu är vi åter inne bland oxveckorna igen och skönast är det kanske så.

Det är med tillfredsställelse BSF kan se tillbaka på året 2009. Då det gäller medlemsantalet så tappade vi en del medlemmar i början av året. I de flesta fall visade det sig vara äldre medlemmar som av olika skäl inte längre ägnade släktforskningen så stort intresse och önskade sluta i föreningen. Under året har vi dock fått många nya medlemmar så att vi vid årets slut är uppe i rekordantalet 160. Främsta orsaken till det ökade antalet är sannolikt att vi i högre grad informerat om vår verksamhet på släktforskar kurser och på bibliotek och inte minst genom vår hemsida. Intresset för släktforskning verkar också rent generellt ha ökat.

Under senare delen av hösten var vårt forskarrum välbesökt och det är vi mycket glada för, hoppas att det fortsätter så. Utöver onsdagseftermiddagarna kommer vi också att ha öppet fyra onsdagskvällar under våren. Dessa kvällar kommer vår webbmater Mats Johansson att finnas på plats för att hjälpa de som har problem med gamla handstilar, släktforskarprogram och mycket annat. Tag chansen att få bra hjälp.

Forts. på sid. 2

Dömd att dö

Text: Hans Stedfeldt

□□□ På kvällen den 25 november i regn och mörker steg ett 40-tal BSF-medlemmar, som samlats på Vasagatan, ombord på en buss för guidad rundtur i Stockholm med benämningen "Dömd att dö". Guide var "Häxan" Anita König och "Djävulens utsände" körde bussen. Början på resan blev dramatisk då det första dödsfallet kom redan innan vi lämnade Vasagatan, då dog nämligen mikrofonen. Men det skulle bli värre.

I nedsläckt buss åkte vi via Södermalm och Götgatan, den väg de dödsdömda färdades med häst och vagn, upp mot Hammarby Galgbacke vid Hammarbyhöjden. Det hände att hästen och vagnen stannade på vägen vid en krog som låg vid nuvarande Folkungagatan för att både bödeln och den dödsdömda skulle få varsin sup innan de åkte den sista biten. Vår guide "Häxan" berättade att år 1775 avrättades en man vid namn Erik Jacobsson för mord. Ytterligare en man var inblandad i mordet men domstolen kunde inte avgöra vem som var den skyldige. Man kastade därför tärning om vem som skulle halshuggas och det blev Erik Jacobsson. Den som halshög, skarprättaren, högg kroppen i delar och satte upp bl.a. huvud och händer på pålar vid avrättningsplatsen. Bland kända mördare, som avrättats på Hammarby Galgbacke, finns t ex Jacob Johan Anckarström, Gustav III:s mördare. År 1910 avrättades en man vid namn Johan Alfred Andersson Ander och han blev den sist avrättade i Sverige och är också den ende som giljotinerats. Dödsstraffet avskaffades 1921. För att få en värdig avslutning

på besöket vid galgbacken bjöds samtliga i bussen på en flaska "blod" och "tänder".

Färden gick sedan vidare till Danvikens hospital, som förlades här under Gustav Vasas tid. Tidigare låg det på Gråmunkeholmen inne i staden men den vidriga stank som kom från "dårhuset" kunde inte accepteras av stadsborna. Det nya hospitalet vid Danviken, som inte bara tog emot sinnessjuka utan också personer med bl.a. spetälska och veneriska sjukdomar, rymmer massor av tragiska och hemiska människöden. Verkligt spännande blev det när bussen trasslade in sig på en byggarbetsplats så att vi höll på att bli kvar vid hospitalet. Med svett och möda lyckades dock "Djävulens utsände" reda upp situationen.

Vi fortsatte mot Fjällgatan, som en gång var riktiga häxtrakter. Vår guidande "Häxa" kände sig riktigt hemma. Hon berättade bl a om hur man 1675 började avrätta åtta kvinnor, beskyllda för att vara häxor. En pojke från Gävle, Johan Johansson Grijs, tillhörde de som anklagade kvinnorna. I min släkt från 1600-talet finns en man som heter Didrik Uddesson Griis, kan det möjligtvis vara en släkting?

När vi kom ner på Katarinavägen skymtade vi taket på Katarina kyrka och fick

Forts. på sid. 4

FöreningsInfo

BOTVIDSBYGDENS SLÄKTFORSKARFÖRENING

Föreningens adress

Botvidsbygdens Släktforskarförening
c/o Jo Carina Wolff, Storskiftesväg. 118
145 60 Norsborg. Tel. 08-531 822 47,
mobiltfn. 070-351 41 22

Hemsida: www.botvid.org

Webbmaster: Mats Johansson, 6082396

Styrelsen (riktnr. 08)

Ordf. Hans Stedfeldt, 530 364 77
V.ordf. Carin Johansson, 778 02 51
Sekr. Jo Carina Wolff, 531 822 47
E-post: jo.carina.wolff@telia.com
Kassör: Anita Karlsson, tel. 530 333 10
Klubbmäst. Arne Mattsson, 530 37116
Suppl. Inger Feldhofer, 778 23 51
Suppl. Willy Löfgren, 778 25 68

AnletsBladet

Ansv.utg. Hans Stedfeldt, 530 364 77
E-post: hans@stedfeldt.pp.se
Red. Arne Mattsson, tel. 530 371 16
E-post: armatt@telia.com

Avgifter

Årsavgiften erläggs senast 1 mars.
Medlemsavgift 2010: 175:-
Famijmedlem: 50:-
Plusgiro: 419 06 23-1

Om du flyttar...

Anmäl din nya adress till:
Anita Karlsson, tel. 530 333 10
E-post: grytstigen@spray.se

Styrelsen informerar

Styrelsemöten

Vårens styrelsemöten kommer att hållas onsdagarna 10/2, 10/3, 14/4, 19/5.

Medlemsträffar

Vårens medlemsträffar blir 24/2, 24/3 (årsmöte), 28/4, 26/5 (ev. studiebesök).
Läs mer under kalendarium på sid. 3.

AnletsBladet

söker medförfattare

Snart är det dags för nästa AnletsBlad och till dess behöver vi material. Artiklar, korta eller långa, smånotiser s.k "fynd" under forskningen m.m. Vassa pennan och skriv - tidningen är till för Dig!

Redaktörerna

Ordföranden...forts. från sid. 1

Höstens medlemsträffar har varit välbesökta. Då vårens föredrag och studiebesök kommer att bli minst lika intressanta som höstens ser jag fram mot många besökare och ett nytt spännande släktforskarår för BSF. □

Hans

Kassören meddelar...

Nya medlemmar:

Sedan manusstoppet för AnletsBladet nr. 4/2009 har föreningen fått 12 nya medlemmar som hälsas hjärtligt välkomna.

Inger Helmstein	Huddinge
Kjell Pettersson	Tullinge
Ulla Pettersson	Tullinge
Leif Lundqvist	Norsborg
Eva Johansson	Norsborg
Lennart Moberg	Rönninge
Bengt Hillerbrant	Rönninge
Hans Jakobsson	Rönninge
Olle Svensson	Rönninge
Eie Ring	Norsborg
Lars-Erik Pettersson	Rönninge
Lars Olsson	Rönninge

Inbetalning av medlemsavgift...

Till detta AnletsBlad bifogas inbetalningskort för innevarande års medlemsavgift.

Medlemsavgiften ska erläggas senast den 1 mars och glöm inte att fylla i namn och adress. Till de medlemmar som gick in i BSF sent förra året bifogas inget inbetalningskort då deras inbetalda avgift gäller även år 2010.

De som får AnletsBladet digitalt får inte något inbetalningskort utan vi ber er att göra inbetalningen kr 175:- (familjemedlem kr 50:-) till vårt Plusgirokonto 419 06 23-1.

Vill ni att vi skall skicka ett inbetalningskort tag då kontakt med kassören Anita Karlsson, 530 33310 eller skicka mejl till grytstigen@spray.se

När ni betalt medlemsavgiften kommer medlemskortet att skickas till er med nästa AnletsBlad eller så lämnar vi det då ni besöker någon av våra medlemsträffar.

Rättelse

Under rubriken "En liten sak jag hittade" i AnletsBladet nr 4, glömde vi föra in att det var inlämnat av Jo Carina Wolff.

Vallonerna i järnets tid

Till årets sista medlemsträff den 16 december kom 19 medlemmar för att se filmen "Vallonerna i järnets tid". Det är en uppdaterad version av en film som ursprungligen gjordes för Sveriges Television. År 1627 skriver Mathieu de Geer vid Österby bruk i Uppland till timmermannen Nicolas de Nirvalet i Durbuy i Vallonien "Om du vore här skulle du ha arbete för fullt hela året, såväl vinter som sommar. Dina omkostnader betalda för resan, det kommer inte att kosta dig ett öre och du får här mycket god förtjänst. Vi lever här i fred och betalar varken mantalspengar eller skatter. Vad uppehållet beträffar lever man här ännu ganska billigt. Om du kunde taga med dig sex par goda kolare och lämpligt antal skoghuggare för att följa med dem, skulle du göra mig verkligen glad."

Så rullade valloninvandringen igång på 1600-talet. Bara mellan åren 1620-1655 kom drygt 1000 vallonfamiljer till Sverige. På något mer än 30 år blev Sverige en stormakt inom järnhanteringen. Så börjar filmen men i slutet konstaterar man att av de många uppländska brukena är det bara Söderfors som har produktionen igång idag.

Filmen, som i huvudsak är inspelad bland de uppländska brukena och i Fin-spång, är mycket välgjord och gav en fin skildring av en epok i Svensk historia. Efter filmen svarade Stig Geber på frågor som rörde filmen, vallonsläkter mm.

Hans Stedfeldt

Forskarrummets öppettider

Följande onsdagar under våren 2010 är forskarrummet i Broängsgården, Falkvägen 42, Tumba, öppet mellan 13 - 17.

3 februari	10 februari (18-21)
17 februari	3 mars
10 mars (18-21)	17 mars
31 mars	7 april
14 april (18-21)	21 april
5 maj	19 maj (18-21)

KALENDARIUM

Möteslokal: Broängsgården, Falkvägen 42, Tumba Buss 715 avgår 18.17 och 18.47 från Tumba C och stannar utanför lokalen.

24/2 kl. 19.00. Medlemsträff ArkivDigital-kväll

ArkivDigitals VD **Niklas Hertzman** informerar om nyfotograferingen av Sveriges kyrkböcker med moderna digitalkameror och berättar hur man använder ArkivDigital i sin forskning. Kaffe serveras från kl. 18.30.

Entré 20:-. Icke medlemmar 40:-.

24/3 kl. 19.00 Kallelse till Årsmöte

Årsmötesförhandlingar. Dagordning till årsmötet finns som bilaga till detta AnletsBlad. Övriga handlingar finns på hemsidan 14 dgr före. Motioner till årsmötet skall lämnas senast den 24 februari. Efter årsmötet kommer **Mats Johansson** att berätta om ett kvinnoöde.

Fri entré. Kaffe serveras från kl. 18.30.

28/4 kl. 19.00 Medlemsträff "Foto och föremål berättar"

Radioprataren och underhållaren **Leif Jacobsson** berättar om vikten av att spara gamla föremål när man släktforskar.

En kväll för både släktforskare och de som tycker om medryckande underhållning. Kaffe serveras från kl. 18.30.

Entré 20:-. Icke medlemmar 40:-.

22/3 kl. 18.30 Huddinge bibliotek Hur börjar man släktforska?

Släktforskare från Botvidsbygdens Släktforskarförening informerar.

BSF på Salems bibliotek

Den 4 november hade Salems bibliotek och Vuxenskolan bjudit in till information om släktforskning på Salems bibliotek. Botvidsbygdens Släktforskarförening (BSF) hade ombetts att svara för informationen. Drygt 50 personer kom vilket var långt mer än förväntat. BSF:s ordförande Hans Stedfeldt berättade om BSF:s verksamhet och föreningens webbmaster Mats Johansson visade på storbild hur man med hjälp av bl.a CD-skivor och olika forskarprogram kan använda datorn vid släktforskning. Kerstin Edman berättade om Vuxenskolans olika släktforskarprogram. Intresset var stort och det blev många frågor. Som en följd av informationen har BSF fått ett antal nya medlemmar.

En tragisk historia

Text: Roland Gustavson

□□□ **Historien om Brita Pehrsson född den 29 maj 1789. Brita var min farfars morfars första fru och hon avrättades den 22 januari 1823. Här följer hennes tragiska historia:**

Rätten har den insände Ransakningen, tillika med en af Brita Pehrsson ingifwen skrift sig föreläsa låtit; och inhämtat huruledes Brita Pehrsson frivilligt erkänt: at, då hennes man bemälte Matts Mattson, aftonen den 9. sistlidne Julii, hemkommit från en till Löfstaholm företagen qvarnresa och Brita Pehrsson, som fått weta at mannen, under sin owanligt långa bortowaro, hade skjutsat från Märsta Gästgifwaregård och på Löfstaholms krog öfwat mycket fylleri, af denna berättelse till wrede uptänd, förhållit mannen ofoget af ett sådant hans upförande, gräl emellan henne och mannen upstått, derunder han, som upgifwit sig hafwa hört det af grannarne, yttrat till Brita Pehrsson at hon, som orden fallit höll sig väl med en till orten nyligen ankommit afskedad Soldat wid namn Brodd, samt kallat henne hora, hwilka tillmälen, när Brita Pehrsson funnit sig vara aldeles oskyldig, på det högsta gripit henne och förorsakat wäxlande Känslor af sorg och föregelse:

Att påföljande morgonen klockan omkring Fem, Matts Mattson gått till arbete wid Herrgården, Säteriet Ahla, dit Brita Pehrsson, sedan hon giwit mat åt barnen och åt kreaturen, också emot 7. efterföljt samt hela förmiddagen arbetat: at då hon under middagsmåltiden fått se Torparen Jon Pehrsson Fröling i svedjan, hwilken af henne misstänktes hafwa för Matts Mattson gjort berättelse om den olofliga bekantskapen emellan henne och Soldaten Brodd, hennes harm tilltagit så at det plötsligen i henne upretade sinne, at hon skullegå hem och skära halsen av sin yngsta Son: at hon i sådant sinne genast omkring 1: middagstiden begifwit sig å wäg till Åtorp, beläget 1/4-dels mil från Ahla, och under gåendet hos sig stadgat det fattade upsåtet at afhända sin yngre Son lifwet, samt äfwen beslutat på hwad sätt sådant skulle verkställas: at, wid hennes hemkomst till Åtorp, den äldre Sonen, Petter, warit inne i stugan, men den yngre sysselsatt sig med lek i täppan då Brita Pehrsson, i afsigt at förmå den sistnämnda Sonen at i stugan ingå tillsagt honom at, om han komme in, han skulle få dricka mjölk, samt befallt sonen Petter at gå ut i täppan och uprycka ogräs at

Torpet Åtorp under Ala gård, Vassunda församling, Knivsta.

swinkreaturen, hwarpå det förefallit henne som wille hon, derest mannen fortfore at för otrohet henne misstänka, derom med honom samtala innan hon toge Sonen af daga: derföre hon ock tillsagt den äldre Sonen at gå till Ahla och bedja fadren komma hem: At, sedan Sonen gått sin färde, Brita Pehrsson tagit en i stugan liggande gammal, slö och rostig Tälgnif utan skaft, för at till sonens mördande begagna, men, då hon ansett den för slö, hwästs samma knif på Spiselhällen, derefter hon hoplagt linne Näsduk för at binda för barnets ögon, samt, när hon tyckte det icke wara värdt at afbinda mannens hemkomst och äfwen hos sig känt en ifwer at snart fullborda den mordgjerning, till hwilkens begående hon då ytterligare stadgat sitt beslut, fattat tag i Sonen, lindat Näsduken för hans ögon, två hwarf om hufwudet med knut fram i pannan ställt honom baklänges framför sig på golfvet och hållande upp gossens haka med wänstra handen, skurit med knifwen, som hon haft i den högra, två eller tre gånger fram öfwer halsen, då gossen, utan at skrika, endast såsom orden fallit, korrat till ett par gånger och fallit framstupa, i hvilken ställning han en stund, medan blodrann ur såret blifwit liggande: At Brita, då gossen icke gifwit tecken till lif borttagit bindeln, lagt kroppen på några trasor i sängen, igenlåst dörren till Stugan och förfogat sig till Ahla: Att då Brita klockan omkring 6: på aftonen funnit det hon borde gå hem förät undanskaffa Sonens döda kropp, ock aftwätta den blod, som wid hans mördande kommit på golfvet, hon, efter der till erhållet tillstånd, begifwit sig till Åtorp, der hon träffat Sonen Petter sysselsatt at i täppan hämta upp ogräs: at Brita Pehrsson, som då gifwit Petter mat och anwist honom att sätta sig bakom stugan medan han åt upp den, tagitsin sin mördade Sons i sängen liggande kropp samt, med Spade försedd, gått till skogs för at kroppen nedgräfwat, Men, af fruktan det någon kunde blifwa henne warse icke gifwit sig tid dertill, utan kastat spa-

Forts. på sid. 4

En tragisk historia...forts. från sid. 3

den under en kullblåst tall och der ofwanföre gömt den döda kroppen emellan några små granträd vid ändan af ett kärr; At hon funnit mycket blod å de trasor, på hvilka den döda kroppen i sängen legat och derföre undangömt dem, aftwättat blodet, som runnit på golfwet och förständigat gossen Petter at för fadren säga, det brodern bortgått för at plocka smultron, hwilken upgift låtsadt sökande, afven af Brita blifwit gjord så för grannarna, som för hennes man, då denne wid midnattstid hemkommit; men at, följande dagen, sedan flera personer länge förgäfves hade efterletat gossen, Brita Pehrsson erkänt, sin missgärning ock om talat stället der den döde kroppen förwarades.

Af de på Hd i målet hörde wittnen hafwa nedannämnda berättat, Torparen Jon Pehrsson Fröling i Svedjan och Jan Sundin: at den 9. Sistlidne Julu på aftonen gråt och mycket owäsen hörts från Matts Mattsons hus, Rättaren Jan Granberg wid Ahla och drängen Anders Wilhelm Ekholm i Nybygget: at Brita Pehrsson under arbetet wid herrgården förmiddagen den 10. Julu varit ond och sett ledsen ut samt under middagsmåltiden sprungit hastigt ut och återkommit på eftermiddagen då hon wisat sig gladare, men då aftonwarden utdeltes, sagt sig icke orka äta, utan begärt och äfwen fått tillstånd at gå hem: at Matts Mattson morgonen derpå, anländ till Ahla beklagat sig at hans yngre son var borta samt begärt hjälp för at honom uppsöka; af hwilken anledning så väl Granberg och Ekholm som alla öfriga arbetare wid Ahla begifwit sig åstad och sökt först omkring torpet sedermera upp i skogen, der de slutligen emot middagen påhittade Matts Mattsons spade, med hwilken de återgått till Åtorp, hwarest Brita Pehrsson, efter något enskilt samtal med mannen och Granberg, upgifwit stället där gossen låg; at efter denna anwising, alla åtföljts till

skogen och där funnit gossen liggande framstupa med skuret hål fram på strupen; samt Statkarlen Matts Eklund i Stusshem; at Brita Pehrsson kl. 7. på aftonen den 10 Julu. inkommit till Torparen Sundin och frågat om de sett hennes yngste son, hwilken skulle gått ut at plocka smultron, men icke återkommit; uti hwilken berättelse bemålde Sundin jämwäl instämmt; Och Här Provincial Läkaren, Doktor O.J. Willman, efter anställd besiktning å gossens döda kropp, derofwan afgifwen attest intygat: at på främre sidan af halsen omkring en och half tum ofwanom bröstbenet, befunnits ett skuret sår, som sträckt sig från ena sidan af halsen till den andra, samt inträngt emellann tungbenet och sköldbrosken, hwarwid wäderstrupen och matstrupen intill halskotorna varit twärt afskurene, samt at denna å halsen föröfwade skada, är owilkorligen dödande.

Detta, med hwad Rannskningen i öfrigt innehåller har Kongl. Hofrätten i öfwerwägande tagit; och alldenstund Brita Pehrsson är genom egen ofwanberörde omständigheter styrkt bekännelse, lagligen förwunnen at, efterstadgat upsåt at afhända sin på sjätte året gamla son Anders lifwet, hafwa middagsstiden den 10. sistlidne Julu, från Säteriet Ahla, där hon varit på arbete begifwit sig till hemvistet Torpet Åbro, bortskickat den äldre sonen Petter och, sedan hon i sängen inmant den yngre sonen, satt för hans ögon ett linnekläde samt med en på spiselhällen hwässad gammaloch slö knif, tillfogat honom å halsen sådan skada at han, enligt wederbörande läkares intygande owilkorligen af dem döden ljutit, derefter Brita bortburit och i skogen gossens döda kropp undangömt; fördenskull och i förmåga af 14: Cap. 1 § Missgärnings Balken, pröfwar Kongl. Hofrätten rättwist, det skall hon Brita Pehrsson, sig sjelf till straff och andra till warning, mista högra hand, halshuggas och i båle brännas. □

som påstods ligga bakom prinsens död, blev i Gamla Stan utsatt för stenkastning, jagad, pryglad och till sist dödad genom att någon hoppade på hans bröstorg.

När vi passerar Blasieholmen fick vi oss till livs ytterligare en bloddrypande historia. På denna holme lät nämligen Albrekt av Mecklenburg år 1389 låsa in ett sextioårigt svenskt män i en byggnad och tända på. Händelsen kom att kallas Kärplingemorden och är ett av de mest bestialiska morderna i Stockholms historia.

Vi rullar vidare i kvällens mörker och regn mot Nybrokajen och nu kommer "Häxan" med en ny skräckhistoria. Denna gång gäller det ett mord i oktober 1966 då den prostituerade kvinnan Siv mördas av Hasse Kofot, även kallad "Tuppen", genom att han slår en rörtång i huvudet på henne upprepade gånger. Hon rullas in i en matta och körs till Nybrokajen där hon dumpas med huvudet före och fastnar i dyn. I samband med detta och några andra mord, som "Tuppen" var inblandad i och där ytterligare något av offren kastats i Nybroviken, myntades uttrycket "ståplats i Nybroviken". De här morderna kom att kallas "Träskmorden".

Vi fortsätter Strandvägen ut mot Djurgården och passerar Italiens ambassad, "Oak Hill". Här blev på juldagen 1947, enligt "Häxan", en italiensk minister mördad av en italiensk rättshaverist vid namn Giuseppe Capocci. Under en 10 timmar lång permission från Långbro Sjukhus tog sig Capocci ut till ambassaden och högg med en skänkeln till en sax ihjäl den italienska ministern Alberto Bellardi Ricci. Mordet skedde i samband med ambassadens julmiddag.

Därmed var det slut på morderna men strax efter att vi passerat Djurgårdens yttersta spets, Blockhusudden, möter vi en man och en kvinna som kommer gående på vägen. De stannar bussen och bultar på bussens dörr och vill in i bussen. Till vår stora förvåning visar det sig vara Gustaf Fröding och hans sköterska Signe Trotsig. Fröding har just rymt från Gröndal och vill in i bussen men Signe följer efter honom och får ut honom ur bussen. Ett överraskande och dramatiskt tillbud som dock slutar lyckligt.

Innan vi, efter denna ruskiga upplevelse, skiljs på Klarabergsviadukten berättar vår "Häxa" att hon också spökat som Drottning Blanka på Örebro Slott.

Att försöka somna före midnatt den kvällen visade sig omöjligt men det var resan värd. □

Dömd att dö...forts. från sid. 1

då veta att alla som avrättades vid Stockholms blodbad 1520 brändes där Katarina kyrka nu ligger. Man har efter denna händelse talat om "elden som aldrig slocknade". Kyrkan brann 1 maj 1723 och på nytt i maj 1990.

Nästa anhalt var Slottsbacken och där berättade "Häxan" om spöken på slottet och den grå mannen som var synsk och förvarnade om branden på slottet den 7 maj 1697. Ett av spökerna var Vita frun - Agnes - som påstås ha funnits på slottet sedan 1300-talet. Det sägs att hon kom

från Tyskland och hade mördat sina två barn. Hon visade sig när någon av de kungliga skulle dö. Senast Vita frun visade sig var 1920 när kronprinsessan Margareta låg för döden. Då hissades helt plötsligt flaggan på slottet på halv stång. En vakt skickades upp för att hissa flaggan helt men han kom tillbaka vit i ansiktet och flämtade, Vita frun är däruppe. Kronprinsessan dog några dagar senare. Vår guide berättade också om mordet på Axel von Fersen i samband med begravningen av prins Karl August. von Fersen,